

winter in de Delle

heden:

sneeuw wit en welhaast onbetreden
strekt het besneeuwde ijs zich strak
een tweede huid
over het vijveroppervlak

bevroren

met een paar sporen
van een verdwaald konijn
-een dwaze haas
in deze witte weidsheid
de weg kwijt en verloren

en je hoort geen geluid
zelfs niet het ritselend gerucht
van vogels in hun vlucht
alleen het knarsend kraken
van je eigen stap
in witgedrukte sporen
die je zolen
op deze dooltocht maken

alles ligt wit en bleek
behalve stromend zwart de beek
en boven deze witheid uit
spruit het groen bosbeskruid

en hoog boven de vennen
tegen een weke bleke lucht getekend
doen donkergroene dennenkruinen
ons verblind waanzinnig dromen
van zonbeschenen
mediterrane tuinen

en hier nu door de sneeuw te struinen!

alles ligt wit en bleek.
over het vijveroppervlak
trekt verse sneeuw de deken strak:
een wankelblanke huid
-en geen geluid...

doet wind en winter
en dit vriezen
van de wereld
wit en zwart
ons ook ons hart
verliezen?

alles ligt wit en bleek
de berken rillen beenderbleek
vol schaamte, breekbaar
als een geraamte

en zonder wil
staat alles stil
in deze kilte